

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Stadier paa Livets Vei

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1999 , s. I. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-slv-txt-shoot-id47cdef54-af6b-48c1-b1fc-132ca5ed7858.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Idag har jeg seet hende. Det var i Middagsstunden lige udenfor Kongenshave. Hun kom ud fra denne, jeg gik paa den anden Side af Gaden hen derimod. Det var virkelig min Agt, da jeg gik hjemme fra, at gaae derind; havde det ikke været min Agt, var jeg ikke gaaet et Skridt af min Vei. Dog er denne Strenghed jo snart kun en Reminiscent fra en forsvunden Methode, i hvilken jeg ved asketisk Afholdenhed fra enhver endog den fjerneste Indblanding ved selvplagersk Grusomhed anerkjendte Uendeligheden i hende. Jeg havde forsaavidt ikke engang behøvet den Begunstigelse. Saa mødtes vi. Hun havde seet mig lidt iforveien og var saaledes forberedt, men muligen ogsaa i nogen Bevægelse. Hvilken Opgave for lagttagelse. At have en halv Minut til at see, til at see, hvad der bliver Gjenstand for mange Timers Betragtning! Og da at skulle passe paa sig selv, og agte, at man i Beregningen bringer det i Anslag, hvad Indtryk Synet af mig kan gjøre. Der foregik en Bevægelse i hendes Ansigt, var det en Antydning af en undertrykt Smerte eller var det Overgangen til et Smil. Jeg har aldrig kjendt en Pige eller noget Menneske, hvor Præliminairerne til Graad og Latter yttrede sig saa eens som hos hende. Og saa stærke vare Modsætningerne end ikke her opgivne; thi en qualit Latter vil man kunne iagttage ved Halsens Muskelbevægelse, en qualit Graad ved Barmens Udvidelse, men her var Forholdets Tvivlsomhed mellem mindre Modsætninger, og saa ingen Tid til at see. Bevægelsen kunde ogsaa være fremkommen derved, at hun tog efter Veiret, saaledes nemlig, at jeg har seet ikke det Øieblik, da hun aabnede Munden, men da hun lukkede den. – Man kunde tabe Forstanden ved at ville pine noget Bestemt ud af et saadant Indtryk, og dog vil jeg det. Naar man hører et Kirkeuhrs Slag, tæller dem, følger deraf ikke, at man veed, hvad Klokken er, thi Lydens Forplantelse i Forhold til Afstand i Rum kan bevirke, at man først hører de sidste Slag, og nu feiler, hvis man begynder at tælle.